

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. O. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoneanu)

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 împotriva lui Beregoi Victor,
Beregoi Angela, Beregoi Mihaela, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2016 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ
nr. 21 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Beregoi Victor, Beregoi
Angela, Beregoi Mihaela, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea
datoriei în sumă de 2723,09 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în baza contului personal pe numele pârâților
a fost livrată energie termică, valoarea căreia nu a fost achitată de către pârâți, formând
o datorie pentru perioada 01.11.2011 – 01.04.2014 în sumă de 2723,09 lei, fapt
confirmat de reclamant prin calculul anexat.

Prin hotărârea din 13 iulie 2016 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins
ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală
de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21.

La adoptarea soluției, prima instanță a stabilit că Întreprinderea Municipală de
Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 a depus acțiune în judecată prin care a solicitat
încasarea de la pârâți a plății pentru încălzire în mărime de 20 % din costul energiei
termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, conform pct. 8, 8/1 al anexei
nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative,
comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile
deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Totodată, instanța de fond a indicat că apartamentul pârâților este debransat de la
sistemul centralizat de alimentare cu energie termică încălzire, însă conform
prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea

Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, chiar și în cazul deconectării integrale a apartamentului, pârâții nu sunt scutiți de obligații de plată în mărime stabilită de actul normativ precizat.

Concomitent, instanța de fond a mai constatat că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 nu a prezentat probe pertinente ce ar dovedi dacă apartamentul pârâților este sau nu tranzitat de conductele sistemului centralizat de încălzire, la fel cum nu a prezentat probe referitoare și la faptul că încăperile de uz comun din blocul locativ în care este amplasat apartamentul pârâților ar fi tranzitat de aceste rețele, pentru care circumstanțe să fie aplicabile prevederile Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Ca urmare, instanța de fond, în lipsa probelor indicate supra, a concluzionat asupra inaplicabilității speței date a cadrului legal ce ar institui obligația pârâților de plată a sumei pretinse de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21.

Prin decizia din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 și s-a menținut hotărârea din 13 iulie 2016 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

La 03 februarie 2017 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial materialele pricinii și au respins neîntemeiat acțiunea recurentului, fără a pătrunde în esența raportului juridic litigios. Mai mult, instanțele de judecată la examinarea pricinii au interpretat eronat legea.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 decembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 04 ianuarie 2017. Conform plicului poștal anexat rezultă că recurentul a recepționat decizia contestată la 05 ianuarie 2017. (f.d. 132)

Astfel, Completul reține că, recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21, la 03 februarie 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera

recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 împotriva deciziei din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală